

Puterea lui Dumnezeu "în mărimea ei"

Joi, 31 martie 2005

Gili Cârstea

În acel moment de criză majoră, când adunarea plănuia să-și aleagă un alt conducător și să se întoarcă în Egipt, doi oameni onorabili s-au ridicat să conteste înțelepciunea colectivă, pe care ei o vedeau venind din abis și nu de la Dumnezeu. Caleb și Iosua, sfidând pericolul uriaș căruia se expuneau, nu au socotit că vocea majorității este vocea lui Dumnezeu. Ei au adus poporului vestea bună că țara promisă este un cadou pentru care nu este necesar să se angajeze în război cu oamenii. Dar poporul acela îngrozit nu avea urechi pentru vestea bună și nu avea ochi pentru farmecul inegalabil al lui Hristos. Chiar în timpul prezentării soliei de pace din partea Domnului, adunarea plănuia să-i ucidă cu pietre pe solii lui Hristos. Așa că ei și-au încheia repede alocuțiunea prin cuvintele memorabile: "Ei nu mai au nici un sprijin: Domnul este cu noi, nu vă temeți de ei!" (Num 14:9).

Atunci slava Domnului s-a arătat deasupra cortului întâlnirii, oprind intenția criminală a poporului răzvrătit. Urmează partea cea mai interesantă a acelei tragedii. Dumnezeu angajează un dialog cu Moise, în care îi propune să rezolve incidentul printr-o baie de sânge: "Până când Mă va nesocoti poporul acesta? Până când nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe care le fac în mijlocul lui? De aceea, îl voi lovi cu ciumă, și-l voi nimici, dar pe tine te voi face un neam mai mare și mai puternic decât el" (Num 14:11-12).

Tentantă ofertă pentru un Moise tracasat și obosit de un popor încăpățânat și pus pe ceartă. Nu ar fi plăcut să fie el strămoșul din care va ieși Mesia? Nu ar fi și pentru Dumnezeu cea mai bună soluție? Poporul acesta adânc scufundat în idolatria egipteană, abrutizat de sclavie și incapabil să perceapă idealul înalt la care este chemat, nu mai avea nici o șansă de a onora scopul lui Dumnezeu cu el. Mai mult ca sigur că Dumnezeu știe ce spune când alege să nimicească pe acești necredincioși obraznici și mândri. Era înțelept să zgândăre mânia deja aprinsă a lui Dumnezeu, împotrivindu-se și el hotărârii divine? Ce rost ar avea să se așeze el mijlocitor între un popor rebel și Dumnezeu?

Dar Moise îl cunoștea pe Dumnezeu. El știa că nu este nevoie de mijlocitor, căci Dumnezeu nu ura acel popor, și nu putea fi stârnit la mânie nimicitoare. El se prinde în acest dialog, opunându-se propunerii divine cu argumente distrugătoare. Dacă Moise ar fi crezut că Dumnezeu este așa cum îl vede teologia modernă, nu ar fi îndrăznit nici să crâcnească în

fața deciziei divine. Cine se poate împotrivi unui Dumnezeu atotputernic și drept, și să spere să mai și scape cu viață? Moise s-a bucurat de convorbirea cu Prietenul lui, căci avea o ocazie în plus de a exprima definiția clară a puterii și bunătății divine. Dar mai important, avea ocazia să clarifice cu finețe, pentru generațiile următoare, un foarte controversat punct din marea controversă. Omoară Dumnezeu pe oamenii care se opun planurilor sau dorințelor Sale?

Și acum urmăriți pledoaria lui Moise în combaterea hotărârii divine:

“Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul cărora ai scos pe poporul acesta prin puterea Ta. Și vor spune locuitorilor țării aceleia. Ei știau că Tu, Domnul, ești în mijlocul poporului acestuia; că Te arătai în chip văzut, Tu, Domnul; că norul Tău stă peste el; că Tu mergi înaintea lui ziua într-un stâlp de nor, și noaptea într-un stâlp de foc. Dacă omori pe poporul acesta ca pe un singur om, neamurile, care au auzit vorbindu-se de Tine, vor zice: ‘Domnul n-avea putere să ducă pe poporul acesta în țara pe care jurase că i-o va da: de aceea l-a omorât în pustie!’ Acum, să se arate puterea Domnului în mărimea ei, cum ai spus când ai zis: ‘Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrătirea; dar nu ține pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam.’ Iartă, deci, fărădelegea poporului acestuia, după mărimea îndurării Tale, cum ai iertat poporului acestuia din Egipt până aici” (Num 14:13-19).

Magnific! “Să se arate puterea Domnului în mărimea ei.” Puterea Domnului? Care este puterea Domnului, dacă nu aceea care pedepsește fărădelegea “până la exterminare,” așa cum se crede astăzi? Nu era puterea Domnului în exterminarea răzvrătiților și ridicarea unui neam mare dintr-un singur om?

Puterea Domnului “în mărimea ei” era înțeleasă de Moise complet diferit. Doar puterea divină “în mărimea ei” poate ierta fărădelegea și răzvrătirea. Satana provocase această putere, afirmând că odată apărută călcarea de lege, Dumnezeu va fi obligat, dacă vrea să fie drept, să pedepsească cu moartea pe infractori. Moise descoperă că puterea Domnului “în mărimea ei” face exact invers, iertând fărădelegea și răzvrătirea, fără să declare pe cel vinovat drept nevinovat. Aceasta este amețitoarea putere a harului divin! Aceasta este puterea lui Dumnezeu în toată mărimea ei, iar izvorul acestei puteri este sângele Mielului lui Dumnezeu.

În virtutea acestei mari puteri, Moise cere iertarea. Puterea mare a lui Dumnezeu intră în acțiune: “Iert cum ai cerut.”

Dialogul este de dragul nostru, cei cu măhrama pe față. Dumnezeu nu avea nevoie de Moise spre a-L calma, sau spre a-i aduce aminte în ce constă puterea Sa în toată mărimea ei. Dumnezeu nu este capricios, operând sub impulsuri trecătoare și sub presiunea situațiilor de urgență. Acest dialog despre puterea lui Dumnezeu este așezat în contextul unor scene de mare violență tocmai spre a ne ajuta să vedem că Dumnezeu nu are nici un amestec în pierderile de vieți omenești. De aici nu mai este decât un pas ca să întrezărim printre umbre pe Nimicitorul, gata să lovească acolo unde oamenii părăsesc perdeaua de har protector.

David a întrezărit și el o rază din puterea cea mare a lui Dumnezeu, atunci când a spus: “Dar la Tine este iertare, ca să fii temut” (Ps 130:4). Ferice de cei ce se vor teme de

puterea lui Dumnezeu “în mărimea ei,” aceea de a ierta răzvrătirea și păcatul. Ei nu-și vor pierde cumpătul în fața uriașilor din Canaan, căci "Dumnezeu este cu noi," așa cum a fost cu Fiul omului, Emanuel.